

רשומות

הצעות חוק

31 בינואר 1994

2243

י"ט בשבט התשנ"ד

עמוד

194	הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 97), התשנ"ד-1994
	תיקונים עקיפים:
	חוק אזור סחר חופשי באילת (פטורים והנחות ממסים) התשמ"ה-1985
	חוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963
	חוק לעידוד השקעות הון בהקלאות, התשמ"א-1980
	חוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961
	פקודת המסים (גביה)
206	חוק יבוא בשר בקר קפוא, התשנ"ד-1994 (הצעה שניה)
207	הצעת חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] (תיקון מס' 86) (ועדות עררים), התשנ"ד-1994

[757]

הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 97), התשנ"ד-1994

- תיקון סעיף 28 1. בסעיף 28 לפקודת מס הכנסה¹ (להלן - הפקודה), אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:
- "(ט) היה לחבר בני אדם הפסד, ובתקופה של שנים עשר חודשים חל שינוי בזהות בעלי מניות המחזיקים ב-50% או יותר מהון המניות שהוצא בו, או מכוח ההצבעה בו, או בזכות לקבל 50% או יותר מהרווחים בו, או בזכויות להחזיק בזכויות אלה, לא יותר לניכוי אותו חלק מההפסד, שיחסו לכלל ההפסד הוא כיתס שווי הזכויות שהועבר לכלל הזכויות בחבר בני האדם והכל במועד ההעברה; לענין זה -
- "בעל מניות" - בעל שליטה כהגדרתו בסעיף 3(ט)(1);
- "שינוי בזהות בעלי מניות" - למעט שינוי שמקורו בהעברה מכוח דין, ולמעט שינוי כאמור שמקורו בהקצאת הון על ידי חבר בני האדם."
- תיקון סעיף 47 2. בסעיף 47 לפקודה, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) האמור בסעיף קטן (א) יהול גם לגבי יחיד שמעבירו אינו חייב בתשלום מס מקביל בעדו או בתשלום דמי ביטוח לאומי בעדו והוא חייב בתשלום לגבי הכנסת העבודה שלו."

ד ב ר י ה ס ב ר

כיוון שמדובר בהימנעות ממס, ברור כי הסעיף לא יהול במקרה של מכירת מניות על פי דין, דהיינו, שלא מרצון. סעיף זה בא להוסיף על סמכותו של פקיד השומה לפי סעיף 86 לפקודה.

סעיף 2 סעיף 47 לפקודה קובע כי יחיד ששילם בשנת המס דמי ביטוח לאומי לפי חוק הביטוח הלאומי ומס מקביל לפי חוק מס מקביל, בשל הכנסה שאינה הכנסת עבודה, זכאי לנכות מהכנסתו, בכפוף למגבלות המפורטות בסעיף האמור, 64% מהסכומים ששילם.

לענין ניכוי המס המקביל נקבע בסעיף קטן (ב) כי הניכוי יותר גם לגבי עובד שמעבירו אינו חייב בתשלום מס מקביל לגביו והוא שילמו בעצמו. הסעיף אינו כולל הוראה דומה לגבי דמי הביטוח הלאומי.

אם לא ניתן לחייב את המעביד בתשלום דמי הביטוח הלאומי למשל כשהמעביד הוא תושב חוץ, הרי לפי תקנות הביטוח הלאומי על העובד לשלם את דמי הביטוח הלאומי; הוצאה זו לא תוכר לו לענין מס הכנסה.

לפיכך, מוצע לתקן את הסעיף, ולאפשר לעובד שמעבירו אינו משלם בעדו דמי ביטוח לאומי לנכות בהוצאה את התשלומים שהוא נושא בהם.

סעיף 1 בשנים האחרונות נפוצה תופעה לפיה חברה שצברה הפסדים רבים לצרכי מס נרכשת בידי חברה אחרת, רווחית, בכוונה להעביר חלק מפעילויותיה ומהכנסותיה של החברה הרווחית אל החברה המפסידה, לקזז את הפסדי החברה המפסידה מנגד, וברוך זו להקטין את נטל המס החל על הכנסות החברה הרווחית.

במדינות שונות בעולם נקבעו סייגים ליכולתה של חברה לקזז הפסדים במקרה של שינוי משמעותי בזהות בעלי המניות שבה, במגמה להקשות על ההתחמקות ממס, בדרכי שונות.

מוצע להטיל הגבלה מעין זו גם בישראל ולקבוע כי אם בתוך תקופה של שנים עשר חודשים חל שינוי בזהות בעלי המניות המחזיקים ב-50% לפחות מאחת מהזכויות בה, לא יותר לניכוי אותו חלק מההפסד שיחסו לכלל ההפסד באותו חבר בני אדם הוא כיתס אחוז בעלי המניות ששונה לכלל בעלי המניות.

הואיל ומוצע להחיל את הסעיף על כל חברה, בין אם היא חברת מעטים ובין אם היא חברה ציבורית, מוצע להגביל את הסעיף לאותם מקרים שבהם מדובר בשינוי בהרכב בעלי המניות שהם בעלי שליטה כהגדרת מונח זה בסעיף 3(ט) לפקודה.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

3. בסעיף 66(ג) לפקודה, בפסקה (3), אחרי "למחצית מספר ילדיה" יבוא "שבשנת המס טרם מלאו להם שמונה עשרה שנים" ואחרי "ואם מספר ילדיה" יבוא "כאמור".
- תיקון סעיף 66
4. בסעיף 66א(א) לפקודה, במקום פסקה (2) יבוא:
- "(2) השיג או ערער אחד מבני הזוג, בשמו בלבד, יודיע פקיד השומה לכן הזוג השני על הגשת ההשגה או הערעור, לפי הענין, תוך עשרה ימים מיום שקיבל את ההודעה על כך.
- (3) הודיע פקיד השומה כאמור בפסקה (2), רשאי בן הזוג שקיבל את ההודעה להצטרף להשגה או לערעור, לפי הענין, שהגיש בן הזוג, תוך שלושים ימים מיום שקיבל את ההודעה על כך."
- תיקון סעיף 66א
5. אחרי סעיף 75 לפקודה יבוא:
- "עיתונאי חוץ 75א. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות את דרך קביעת ההכנסה החייבת של עיתונאי חוץ מעבודה עיתונאית, ואת שיעור המס שיחול על ההכנסה האמורה. לענין זה –
- "עיתונאי חוץ" – תושב חוץ הרשום בהתאגדות עיתונאי החוץ בישראל, שהגיע לישראל כדי לעסוק בעבודה עיתונאית, והכנסתו מעבודה עיתונאית מתקבלת מתושב חוץ;
- "עבודה עיתונאית" – עבודה הנעשית כדי להכין כתבה עיתונאית בעיתון או כתבה משודרת לאמצעי תקשורת המוני אלקטרוני, או כדי לסייע בהכנת כתבה כאמור."
- הוספת סעיף 75א
6. בסעיף 94 לפקודה –
- (1) כותרת השוליים תהיה "שיעור מס מיוחד בעת מכירת מניה";
- תיקון סעיף 94ב

דברי הסבר

שהגיש בן הזוג שהשיג או ערער לראשונה, ובכך למנוע כפל התדיינות. כמו כן מוצע לקבוע שאם הוגשו השגה או ערעור בשם בן זוג אחד, יודיע פקיד השומה על כך לבן הזוג השני תוך עשרה ימים מיום שקיבל את ההודעה על הגשת ההשגה או הערעור, לפי הענין, כדי שיוכל בן הזוג השני להצטרף להשגה או לערעור לגבי חלקו בהכנסה, תוך שלושים ימים מיום שקיבל את ההודעה על הגשתם.

5 סעיף 5 בשנת המס 1990 קבע שר האוצר הקלות לגבי הכנסתו החייבת של עיתונאי חוץ, מאחר שלעיתונאי החוץ ישנן הוצאות גדולות הכרוכות בעבודתם העיתונאית. ההקלות נקבעו מכוח סעיף 245 לפקודה, המסמיך את שר האוצר לקבוע הקלות במס לתקופה המוגבלת – לכל היותר עד לתום איתה שנת מס. מוצע להסמיך את שר האוצר להסדיר את נושא ההקלות לעיתונאי חוץ באופן קבוע, לתקופה שאינה מוגבלת.

6 סעיף 6 סעיף 94ב(א) לפקודה קבע לאמור: "במכירת מניה יראו כסכום אינפלציוני, בנוסף לאמור בפסקה (1) להגדרת סכום אינפלציוני, גם

סעיף 3 סעיף 66(ג) לפקודה, קובע את הזכאות לנקודות זיכוי בשל ילדים, כשלבני הזוג נערך חישוב נפרד. בסעיף זה לא מוגדר מיהו "ילד", ולכן מוצע לקבוע בו כי ילד לענין הוראת סעיף זה הוא מי שבשנת המס טרם מלאו לו שמונה עשרה שנים.

סעיף 4 סעיף 66א לפקודה, קובע בסעיף קטן (א) לאמור:

"הוראות בלליות

66א. (1) ...

(2) השיג או ערער אחד מבני הזוג, לא יוכל האחר לעשות כן, לגבי אותה שנת מס, אלא תוך שלושים ימים מהיום שבו הודיע פקיד השומה לשני בני הזוג על השגה או ערעור שהגיש אחד מהם."

כאשר בני הזוג משיגים או מערערים, כל אחד, על חלקו בנפרד. גורם הדבר לפקיד השומה לדון בשתי השגות, ולבית המשפט לדון בשני ערעורים. כדי לפשט את ההליך מוצע לאפשר לבן הזוג השני להצטרף להשגה או לערעור

(2) בסעיף קטן (א), במקום "יראו כסכום אינפלציוני, בנוסף לאמור בפסקה (1) להגדרת סכום אינפלציוני, גם סכום השווה לחלק מהרווחים" יבוא "ישולם מס בשיעור של 25% על חלק רווח ההון הריאלי השווה לסכום הרווחים".

7. תיקון סעיף 120 בסעיף 120 לפקודה -

(1) בסעיף קטן (ג), במקום "30%" יבוא "40%";

(2) במקום סעיף קטן (ו) יבוא:

"(1) לענין סעיף זה, "הנציג האישי החוקי" - לרבות יורש, מנהל העובד, המוציא לפועל של צוואת הנפטר, וכל אדם הרשאי, על פי דין או על פי החלטה של בית משפט, לטפל בנכסי העובד."

8. בסעיף 125ב לפקודה, במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) על דיבידנד אחר, שהוא הכנסה שאינה פטורה ממס בידי יחיד או בידי מוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 9(2) או בידי חברה משפחתית כמשמעותה בסעיף 64א(א) ועל דיבידנד המשתלם לחבר בני אדם תושב חוץ - 25%."

9. בסעיף 158א(ג), אחרי "131" יבוא "135".

דברי הסבר

סעיף 8 סעיף 125ב לפקודה קובע כי שיעור המס שיחול על הכנסה מדיבידנד בידי חבר בני אדם תושב חוץ ובידי יחיד הוא 25%. כדי להבהיר את המצב מוצע לקבוע כי שיעור מס זה יחול גם על דיבידנד כידי חברה משפחתית, מכיוון שההתייחסות אליה היא כאל יחיד. כמו כן מוצע לקבוע כי שיעור זה יחול על הכנסה מדיבידנד בידי מוסד ציבורי, שאחרת היה פטור ממס מכוח סעיף 9(2).

סעיף 9 בסעיף 158א לפקודה בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) נקבע כי לא תיעשה שומה לפי מיטב השפיטה על פי סעיף 145 לפקודה ולא יינתן צו לפי סעיף 152 לפקודה, בלי שניתנה לנישום הזדמנות סבירה להשמיע טענותיו, וכי על פקיד השומה לפרט, בהודעה על הוצאת שומה כאמור או הוצאת צו כאמור, גם את הדרך שלפיה נעשתה השומה.

בסעיף קטן (ג) נקבע כי האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יחול אם הנישום לא הגיש דו"ח לפי אחד הסעיפים המפורטים בסעיף. ברשימה זו לא נכלל דו"ח לפי סעיף 135 לפקודה, דהיינו, הצהרת הון.

מוצע לקבוע כי הוראות סעיף קטן (ג) יחולו גם במקרה שבו הנישום לא הגיש הצהרת הון לאחר שהתבקש. התיקון נדרש עקב הסחבת הנגרמת בטיפול בתיקי נישומים כאשר הנישום אינו ממלא אחר הדרישה להגשת הצהרת ההון.

סכום השווה לחלק מהרווחים הראויים לחלוקה שבחברה, כחלקו של מוכר המניה בזכות לרווחים בחברה."

לפי האמור לעיל, נקבע שיעור מס מוגבל של 10% על סכום השווה לחלק הרווחים הראויים לחלוקה המיוחס למניה נמכרת. מטרת השיעור המוגבל היתה להשוות את מצבו של מי שמחלק דיבידנד ואחר כך מוכר מניה, למוכר מניה שגלומים בה רווחים ראויים לחלוקה.

עם הפחתת שיעורי המס על חברות, הופר האיזון האמור; מוצע לקבוע בסעיף 9ב שיעור מס של 25%, כדי להגיע שנית לאיזון.

סעיף 7 סעיף 120(ג) לפקודה קובע כי אם היו היורשים, כולם או חלקם, בלתי ידועים, או חלקיהם בעובד בלתי ידועים, ישלם הנציג האישי החוקי של הנפטר מס בשיעור של 30% על חשבון המס המגיע מהיורשים על הכנסות העובד, מוצע להעלות את שיעור המס ל-40%.

התיקון המוצע בא למנוע מצב שבו ניהול העובד נמשך שנים, כשבינתיים המס המוטל על העובד הוא 30% בלבד, והיורשים ששיעורי המס החלים עליהם גבוהים יותר, אינם ממחרים להזדהות בקבעו כי מהמועד שבו זוהו היורשים יוטל המס בשיעורים רגילים.

"נציג אישי חוקי" מוגדר כיום "כמשמעותו בחוק מס עובד". מכיוון שחוק מס עובד בוטל, מוצע לקבוע בפקודה את ההגדרה.

10. בסעיף 161(א) לפקודה, במקום הרישה של פסקה (א3) יבוא:
 "חבר בני אדם תושב ישראל, המשלם דיבידנד על מניות ליחיד תושב ישראל, למוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 9(2) לגבי הכנסתו מדיבידנד שאינה פטורה ממס או לחברה משפחתית כמשמעותה בסעיף 64(א), ינכה מס במקור בשיעורים אלה:"
11. בסעיף 175 לפקודה, במקום סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יבוא:
 "(ג) חבר בני אדם, שבשנת המס הקובעת שילם ליחיד שהוא בעל שליטה בו כמשמעותו בסעיף 32(9) סכומים כאמור בסעיף 18(ב), למעט משכורת חודשית רגילה והחזר הוצאות (להלן בסעיף זה – תשלומים לבעל שליטה), יהיה סכום המקדמות שלו כסכום שהיה משתלם באותה שנה אילו לא שולמו התשלומים לבעל השליטה.
 (ד) סכום המקדמות של חבר בני אדם יוקטן בסכום המס שהוא ניכה על פי סעיף 164 מתשלומים לבעל שליטה.
 (ה) חברה משפחתית שקיבלה דיבידנד תצורף לסכום המקדמה שעליה לשלם לראשונה לאחר קבלתו, סך של 25% מסכום הדיבידנד שקיבלה אלא אם כן תמציא לפקיד השומה, במועד לתשלום המקדמה, אישור ממשלם הדיבידנד כי נוכח ממנו מס במקור."
12. בסעיף 187(א) לפקודה, בפסקה (1), המלים "בהפחתת סכום של 4,000 שקלים" – תיקון סעיף 187 יימחקו.

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 10** הוראות סעיף 161(א3) לפקודה קובעות כי חבר בני אדם תושב ישראל, המשלם לתושב ישראל דיבידנד על מניות, ינכה במקור מס בשיעור של 25% מכל דיבידנד שלא נקבע לו שיעור מס מוגבל לפי כל דין.
- החל בשנת המס 1992 בוטלה תחולתו של סעיף 127 לפקודה, הקובע חיוב במס הכנסה לגבי חבר בני אדם, אך לא שונתה הוראת סעיף 161(א3) המחייבת ניכוי מס במקור בשיעור של 25% מדיבידנד שלא נקבע לו שיעור מס מוגבל, כך יוצא כי המצב המשפטי הוא שהדיבידנד בידי חבר בני אדם אינו חייב במס, אך יש לנכות ממנו מס במקור. לפיכך מוצע לשנות את הסעיף כך שחובת הניכוי במקור תהיה רק לגבי דיבידנד המשתלם ליחיד, לחברה משפחתית ולמוסד ציבורי, וזאת בהתאמה לסעיף 8 המוצע הקובע את חבות המס על אלה.
- סעיף 11** סעיף 175 לפקודה קובע שלא יוקטנו מקדמות של חבר בני אדם ששילם דיבידנד הניתן לניכוי לפי סעיף 127(ב2) לפקודה; וזה נוסחם של סעיפים קטנים (ג) ו-(ד):
- "(ג) חבר בני אדם, שבשנת המס הקובעת חילק דיבידנד הניתן לניכוי לפי סעיף 127(ב2), או שילם ליחיד שהוא בעל שליטה בו כמשמעותו בסעיף 32(9) סכומים כאמור בסעיף 18(ב) למעט משכורת חודשית רגילה והחזר הוצאות (להלן בסעיף זה – תשלומים לבעל שליטה), יהיה סכום המקדמות שלו כסכום שהיה משתלם באותה שנה אילו לא הולק הדיבידנד או שולמו התשלומים לבעל השליטה.
- סעיף 12** סעיף 187(א1) רישה לפקודה קובע:
 "תשלום ריבית והפרשי הצמדה
 187. (א1) על סכומי מס לשנת מס פלונית, שלא שולמו עד תום שנת המס, יוטלו על הנישום בעד התקופה שמתום שנת המס ועד ליום התשלום, הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159(א) בהפחתת סכום של 4,000 שקלים."

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) לא הגיש אדם דו"ח במועד שנקבע בסעיף 132, יוטל עליו, בעד כל חודש של פיגור, קנס של 200 שקלים חדשים; אולם אם נקבע לאותו אדם מועד מאוחר יותר להגשת הדו"ח, לפי סעיף 133 לפקודה, ואותו אדם לא הגיש את הדו"ח במועד המאוחר, יוטל עליו קנס של 200 שקלים חדשים בשל כל חודש פיגור החל במועד הגשת הדו"ח לפי סעיף 132."

(2) סעיף קטן (ב) - בטל.

(3) בסעיף קטן (ג), במקום "15,000 שקלים" יבוא "200 שקלים חדשים";

(4) בסעיף קטן (ד), ברישאה, במקום "רשאי פקיד השומה להטיל עליו בעד כל שבועיים של פיגור קנס" יבוא "יוטל עליו, בעד כל חודש של פיגור, קנס של 200 שקלים חדשים" ופסקאות (1) עד (3) יימחקו;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (2) המוצעת:

סעיף 188(ב) לפקודה קובע:

"(ב) אדם שהוטל עליו קנס לפי סעיף קטן (א) ולאחר מכן התברר כי סכום הקנס ששולם עולה על 36% מסכום המס שהוא חייב לאותה שנת מס, יוחזר לו הסכום העודף על 36% או על 15,000 שקלים לכל חודש של פיגור, לפי הנמוך שביניהם." (הסכום המעורבן לדצמבר 1993 הוא 150 ש"ח).

סעיף זה קשור בשיטת חישוב הקנס בסעיף קטן (א) שמוצע לבטלה, ולכן מוצע לבטל גם אותו.

לפסקה (3) המוצעת:

סעיף 188(ג) לפקודה קובע:

"(ג) לא הגיש אדם דו"ח במועד שנקבע בסעיפים 161 או 171, רשאי פקיד השומה להטיל עליו קנס של 15,000 שקלים בעד כל חודש של פיגור." (הסכום המעורבן לחודש דצמבר הוא 150 ש"ח)

מוצע לקבוע כי הקנס בשל פיגור בהגשת דו"ח כאמור יהיה אף הוא 200 שקלים חדשים לחודש.

לפסקה (4) המוצעת:

סעיף 188(ד) לפקודה קובע:

"(ד) לא הגיש אדם במועד דו"ח מן הדו"חות שנקבעו לענין הסעיפים 164 עד 166, רשאי פקיד השומה להטיל עליו בעד כל שבועיים של פיגור קנס -

(1) 15,000 שקלים, אם מספר בני האדם שעליהם הוא חייב להגיש דו"ח כאמור אינו עולה על 50;

הסכום הנקוב בסעיף לא עודכן במשך שנים משום שלא היתה הצדקה להקלה זו, וערכו בשקלים חדשים הוא 4 שקלים חדשים.

מאחר שלהקלה האמורה אין משמעות כלכלית והיא מקשה מבחינה מינהלית, מוצע לבטלה.

סעיף 13 לפסקה (1) המוצעת:

סעיף 188(א) לפקודה קובע:

"קנס על אי הגשת דו"ח

188. (א) לא הגיש אדם דו"ח במועד שנקבע בסעיף 132 או במועד אחר שנקבע במקרה של דחיה לפי סעיף 133, יוטל עליו בעד כל חודש של פיגור קנס של 3 אחוזים מסכום המס לשנת המס האחרונה שלגביה הוא נתחייב בתשלום מס לפי סעיף 145, או 3 אחוזים מסכום המס על פי הדו"ח שהוגש באיחור, לפי הגבוה; לא היה אותו אדם חייב במס בשנת מס קודמת, ולא היה חייב במס לפי הדו"ח שהוגש באיחור, רשאי פקיד השומה להטיל עליו בעד כל חודש של פיגור קנס של 15,000 שקלים." (הסכום המעורבן לדצמבר 1993 הוא 150 שקלים חדשים).

כרי לפשט את שיטת חישוב הקנס הקבועה בסעיף זה מוצע לקבוע כי בעד כל חודש של פיגור בהגשת הדו"ח ישולם קנס בסך 200 ש"ח.

כרי לעודד נישומים להגיש את הדו"ח בזמן, מוצע לקבוע כי אדם שביקש דחיה בהגשת הדו"ח ונקבע לו מועד מאוחר יותר להגשתו, ולא הגיש את הדו"ח במועד המאוחר יותר, יהיה חייב בקנס האמור החל במועד הגשת הדו"ח לפי סעיף 132 לפקודה.

(5) בסעיף קטן (ו), במקום "1,500 שקלים" יבוא "100 שקלים חדשים";

(6) במקום סעיף קטן (ז) יבוא:

"(ז) לא הגיש אדם במועד דו"ח על הון ונכסים שנדרש להגישו על פי סעיף 135(ו) יוטל עליו, בעד כל חודש של פיגור, קנס של 200 שקלים חדשים, אולם אם נקבע לו בתחילה מועד להגשת הדו"ח לפי סעיף 135(ו) (להלן – המועד המקורי), ועל פי בקשת אותו אדם נקבע לו, לאחר מכן, מועד מאוחר יותר להגשת הדו"ח (להלן – המועד המאוחר) ואותו אדם הגיש את הדו"ח לאחר המועד המאוחר, יוטל עליו קנס של 200 שקלים חדשים בשל כל חודש של פיגור החל במועד המקורי."

(7) סעיף קטן (ט) – בטל.

תיקון סעיף 190

14. בסעיף 190 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (1)(א), במקום "1%" יבוא "0.5%";

(2) בפסקה (1)(ב), במקום "בתקופת רבעון" יבוא "בתקופה קובעת", במקום "אותו רבעון" יבוא "אותה תקופה קובעת" במקום "מתחילת הרבעון שלאחריו" יבוא "מתחילת התקופה הקובעת שלאחר אותה תקופה קובעת", ובמקום הגדרת "רבעון" יבוא "תקופה קובעת" – תקופה של שישה חודשים המתחילה ב-1 בינואר או ב-1 בינוני;

(2) סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) – בטלים.

דברי הסבר

ר-60,000 שקלים לחודש מהחודש הרביעי, ובלבד שאם התברר כי היה גידול הון שאין לגביו הסבר מניח את הדעת יהיה הקנס לפי הגבוה מבין שני אלה: סכום כאמור, או 5% מאותו חלק מסכום ההון שפקיד השומה לא שובנע כי יש לגביו הסבר כאמור אשר אינו עולה על 15 מיליון שקלים ו-10% מסכום ההון כאמור העולה על 15 מיליון שקלים."

(הסכומים המעורבנים לחודש דצמבר 1993 הם 310 שקלים חדשים, ו-610 שקלים חדשים ו-153,440 שקלים חדשים בכל מקום במקום 15 מיליון שקלים).

אף כאן, מטרת השינוי הינה לפשט ולאחד את שיטת הקנס.

לפסקה (7) המוצעת:

הפעלת הסעיף כרוכה בקשיים מבחינת חישוב הקנסות ולכן מוצע לבטלו.

סעיף 14 לפסקה (1) המוצעת:

הפחתת שיעור הקנס מתבקשת לאור הפחתת שיעור הריבית במשק.

השינוי בתקופה שבשלה יהושב הקנס מוצע כדי לפשט את הליכי הגביה ולהקל עם הנישומים ורשויות המס, ומתאפשר לאור שיעורי האינפלציה הנמוכים במשק.

(2) 30,000 שקלים, אם מספר בני האדם שעליהם הוא חייב להגיש דו"ח כאמור אינו עולה על 100.

(3) 60,000 שקלים, אם מספר בני האדם שעליהם הוא חייב להגיש דו"ח כאמור עולה על 100.

(הסכומים המעורבנים לדצמבר 1993 הם 150 שקלים חדשים, 310 שקלים חדשים ו-610 שקלים חדשים).

ההצעה להטיל בכל המקרים קנס בסך 200 שקלים חדשים מיועדת להשוות את השיטה לחישוב הקנס ולפשטה.

לפסקה (5) המוצעת:

כדי להגביר את אכיפת חובת המדווח במקור למסור את הטפסים המעידים על הסכומים ששילם ועל המס שנוכה למי שדיווח בעבורו, מוצע להעלות את הקנס לגבי מי שאינו עושה כן.

לפסקה (6) המוצעת:

סעיף 188(1) לפקודה קובע:

"(ז) לא הגיש אדם במועד דו"ח על הון ונכסים, שנדרש להגישו על פי סעיף 135(ו), יוטל עליו קנס של 30,000 שקלים לחודש בשלושת החודשים הראשונים לפיגור

15. תיקון סעיף 191 בסעיף 191(ב) לפקודה, במקום "25% יבוא" "50%", במקום "10% יבוא" "15%", והקטע החל במלה "ואולם" – יימחק.
16. תיקון סעיף 191א לפקודה, במקום "בשיעורים שלהלן מן הסכום שלא ניכה" יבוא "בשיעור של 15% מן הסכומים שלא ניכה" ופסקאות משנה (1), (2) ו-(3) – יימחקו.
17. הוספת סעיף 216ג אחרי סעיף 216ב לפקודה יבוא:
- "ייצוג שלא כד"ן 216ג. העובר על הוראה מהוראות סעיפים 236 או 236ב דינו מאסר שנה אחת או קנס כאמור בסעיף 61(א3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977^א, או שני העונשים כאחד."
18. תיקון סעיף 227 במקום סעיף 227 לפקודה יבוא:
- "חקירות וחיפושים 227. (א) שר האוצר רשאי למנות, מבין פקידי השומה שעברו הכשרה מתאימה כפי שקבע הנציב, חוקרים, חוקרים בכירים ופקידי שומה חקירות, שתפקידם יהיה לגלות או למנוע עבירות לפי פקודה זו.
- (ב) לפקיד שומה חקירות לא יתמנה עוזר פקיד שומה או גובה ראשי.
- (ג) למי שנתמנה כאמור בסעיף קטן (א) יהיו סמכויות כמפורט להלן:
- (1) לחוקר – הסמכויות המסורות לקצין משטרה לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)², והסמכות המסורה לשטר

ד ב ר י ה ס ב ר

- לפסקה (2) המוצעת:**
- ההוראות שבסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) הינן בבחינת אות מתה בפקודה, שכן הוראות חוק המסים (קנס פיגורים) התשמ"א-1980, גוברות עליהן, וקיומן בפקודה יש בו כדי להטעות. לכן מוצע לבטלן.
- סעיף 15** סעיף 191(ב) רישה לפקודה קובע:
- "קנס על גרעון 191. (א) ...
- (ב) נישום שלגביו נקבע גרעון העולה על 25% מהמס שהוא חייב בו ולא הוכיח להנחת דעתו של פקיד השומה שלא התרשל בעריכת הדיווח שמסר או באי מסירת הדיווח, יהא חייב בקנס בשיעור של 10% מסכום הגרעון; ואולם –
- (1) לגבי גרעון שהתהווה תוך שלוש שנים לאחר שלאותו נישום כבר נקבע קנס על גרעון פעם אחת, יהיה שיעור הקנס 15%;
- (2) לגבי גרעון שהתהווה תוך חמש שנים לאחר שלאותו נישום כבר נקבע קנס על גרעון יותר מפעם אחת, יהיה שיעור הקנס 25%."
- סעיף 16** כיום קבועים בסעיף 191א לפקודה שלושה שיעורי קנס כלהלן:
- (1) 10% – אם לאותו אדם לא נקבע בעבר קנס לפי סעיף זה;
- (2) 15% – אם לאותו אדם כבר נקבע בעבר פעם אחת קנס לפי סעיף זה;
- (3) 25% – אם לאותו אדם כבר נקבע קנס על פי סעיף זה יותר מפעם אחת.
- התיקון מוצע כדי לפשט את השיטה.
- סעיף 17** מוצע להוסיף לפקודה הוראה כי ייצוג נישומים ללא הרשאה כד"ן יהיה עבירה פלילית. העונש המוצע על עבירה כאמור יהיה שנת מאסר אחת או קנס של 40,000 שקלים חדשים או שני העונשים כאחד.
- ההוספה באה בעקבות זיכוי כד"ן של מנהל חשבונות שייצג נישומים והציג עצמו כיועץ מס.

^א ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

² חוקי א"י, פרק ל"ד, מס' 33 לשנת 1927.

לערוך חיפוש על פי צו שופט לפי סעיף 24(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969³ (להלן – פקודת מעצר וחיפוש);

(2) לחוקר בכיר – הסמכויות המסורות לחוקר כאמור בפסקה (1) וכן הסמכויות המסורות לשוטרי לפי סעיפים 2 ו-13(1) עד (6) לפקודת מעצר וחיפוש, הסמכות של שוטר לבקש צו מעצר משופט לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], התשמ"ב-1982⁴ (להלן – חוק סדר הדין הפלילי) והסמכות לבקש משופט צו חיפוש לפי סעיף 23 לפקודת מעצר וחיפוש;

(3) לפקיד שומה חקירות – הסמכויות המסורות לחוקר בכיר וכן סמכות הקצין הממונה, כאמור בסעיף 9 לפקודת מעצר וחיפוש, לעצור מי שהובא למשרדי פקיד השומה ויש לו יסוד סביר לחשוד בו כי ביצע עבירה על פקודה זו, לשחררו בערובה או בלעדיה, הכל לאחר שהודיע לחשוד את טיב ההאשמה שבה הוא נחשד; אולם –

(א) החליט פקיד שומה חקירות לעצור חשוד כאמור, ולא לשחררו, יובא החשוד תוך 24 שעות לאחר שנעצר בפני שופט או יועבר לתחנת משטרה והקצין הממונה על תחנת המשטרה רשאי לאשר את המשך החזקתו של החשוד בטרם יובא לפני שופט לשם הארכת מעצרו;

(ב) אם החליט פקיד שומה חקירות לשחרר את החשוד בערובה ולא ניתנה הערובה, רשאי הוא לעצור את החשוד, ולענין החזקת החשוד במעצר יחולו ההוראות שבפסקת משנה (א).

(ד) חשוד שנעצר לפי סעיף זה על פי הסמכויות שבסעיף 3 לפקודת מעצר וחיפוש יובא מיד למשרדי פקיד השומה.

(ה) הוראות פקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות) יחולו על חקירה שנערכה לפי סעיף זה; הוראות פקודת מעצר וחיפוש וחוק סדר הדין הפלילי יחולו, לפי הענין, על מעצר, על חיפוש ועל שחרור בערובה לפי סעיף זה, ככל שהן מתיישבות עם הוראות סעיף זה.

דבריו הסבר

מגירר את מכלול הסמכויות הניתנות כאמור על ידי הסמכה אישית של שר המשטרה.

הסעיף המוצע יוצר את ההבחנה הדרושה בין חוקרים בכירים ורגילים ובין פקיד שומה חקירות לעובדיהם תוך קביעת היקף סמכותם. כן מאפשר הסעיף להפעיל את הוראת הפקודה בדבר מעצר ושחרור בערובה מבלי להיזקק להגדרת משרד פקיד שומה בתחנת משטרה.

סעיף 18 כיום פועלים חוקרי מט הכנסה מבוח הסמכתם בידי שר המשטרה להפעיל סמכויות חקירה וחיפוש.

הסעיף אינו מבדיל בין חוקרים בכירים ורגילים ובין פקיד שומה חקירות לעובדיהם לענין הסמכויות, ואינו

³ דיני מדינת ישראל, התשכ"ט, נוסח חדש מס' 12, עמ' 284.

⁴ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

- תיקון סעיף 230 19. בסעיף 230 לפקודה, אחרי "פקיד השומה" יבוא "ופקיד שומה חקירות".
- הוספת סעיף 236 ב20. אחרי סעיף 236 לפקודה יבוא:
- "ייצוג ללא הרשאה
1. לא יעסוק אדם בייצוג נישומים אלא אם כן הוא רשאי לייצג נישומים לפי פקודה זו.
- (ב) אדם שאינו רשום בפנקס יועצי המס לפי פקודה זו, לא יעשה פעולה של יועץ מס, לא יתחזה ליועץ מס, ולא ישתמש בכל תואר או כינוי העשויים ליצור רושם שהוא יועץ מס".
- תיקון חוק אזור סחר חופשי באילת (פטורים והנחות ממסים), התשמ"ה-1985,⁵ במקום סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א) מעסיק תושב אזור אילת המשלם לעובדו הכנסת עבודה בעד עבודה המתבצעת באזור אילת, זכאי להטבה לשם הקטנת עלויות השכר. בשיעור של 20% מהכנסת העבודה האמורה, אך לא יותר מסכום המס שעליו לנכות במקור מהכנסת העבודה של אותו עובד; לענין זה –
- "הכנסת עבודה" – למעט –
- (1) תשלומים לקרוב;
- (2) תשלומים לפי סעיף 18(ב) לפקודה המשתלמים לבעל שליטה או תשלומים כאמור המשתלמים לקרובו של בעל השליטה;

דברי הסבר

- סעיף 19 סעיף 230 לפקודה קובע:
- "סמכויות הנציב
230. סמכויותיו של פקיד השומה יהיו נתונות גם לנציב".
- עם הוספת התואר "פקיד שומה חקירות" כמוצע בסעיף 227, מוצע לתקן גם את סעיף 230 ולהקנות לנציב גם את סמכויותיו של פקיד שומה חקירות.
- סעיף 20 סעיף 236 לפקודה קובע מי רשאים לייצג נישומים, והם – עורכי דין, שנושא הכשרתם מוסדר בחוק לשכת עורכי הדין, רואי חשבון, שנושא הכשרתם מוסדר בחוק מועצת רואי חשבון, ויועצי מס שנושא הכשרתם מוסדר בפקודה. בניגוד לחוק לשכת עורכי הדין ולחוק מועצת רואי החשבון הקובעים כי מי שמבצע פעולות שנתיהרו לעורכי דין או לרואי חשבון, עובר עבירה פלילית, הפקודה אינה קובעת כי ייצוג נישומים על ידי מי שאינו יועץ מס מהווה עבירה, ואף בפסיקה נקבע, כי לא ניתן להרשיע אדם בעבירה כאמור מבלי שנקבעה במפורש בחוק. לפיכך מוצע לקבוע בפקודה עבירה של ייצוג נישומים ללא הרשאה.
- סעיף 21 סעיף 12 לחוק אזור סחר חופשי באילת קובע כי מעסיק תושב אזור אילת המשלם הכנסת עבודה בעד עבודה המתבצעת באזור אילת, זכאי להטבה לשם הקטנת עלויות השכר בשיעור של 20% מהכנסת העבודה האמורה, אך לא יותר מסכום המס שעליו לנכות במקור מאותה הכנסת עבודה, ולמעט לגבי הכנסת שהיא תשלום לקרוב. העבודה, והמעט לגבי הכנסת עבודה שהיא תשלום לקרוב. הזכאי להטבה יקבל אותה בדרך של הפחתת סכום ההטבה מסכום המס שעליו לנכות במקור לפי סעיף 164 לפקודה.
- מוצע לקבוע כי ההטבה לא תינתן למעביד שהוא מוסד ציבורי בהגדרתו בסעיף 9(2) לפקודה. הכוונה בהענקת ההטבה היא לעודד מעבידים במגזר היצרני והתיירותי לפעילות באילת. מאחר שמוסד ציבורי משלם מס הכנסה רק על חלק קטן מאוד מהכנסותיו, אין הצדקה לתת לו את ההטבה האמורה.
- כדי למנוע העסקות פיקטיביות של קרובים בחברה, מוצע לקבוע כי ההגבלה על פי הסעיף תחול גם לגבי תשלומים שמשלמת החברה לקרובו של בעל השליטה.

⁵ ס"ח התשמ"ה, עמ' 204.

(3) תשלומים בשל הכנסת עבודה בעד עבודה שבוצעה עבור מוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 9(2) לפקודה;

"קרוב" - כהגדרתו בסעיף 76 לפקודה.

22. בחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963⁶ (להלן - חוק מס שבח) -

תיקון חוק
מס שבח
מקרקעין

(1) בסעיף 1, בהגדרת "זכות במקרקעין", המלים "בין שבדין ובין שביושר" - יומחקו ובמקום הסיפה המתחילה במלים "ולענין זה" יבוא "ובהסכם הרשאה במקרקעי המדינה - אפילו ניתנה הרשאה על פי ההסכם לתקופה הקצרה מעשר שנים; לענין זה -

"הסכם הרשאה במקרקעי המדינה" - הסכם שמעניק הרשאה לפיו הוא אחר מאלה: מינהל מקרקעי ישראל, הקרן הקיימת לישראל, הסוכנות היהודית ורשות הפיתוח;

"הכירה לתקופה" - התקופה המרבית שאליה יכולה החכירה להגיע לפי כל זכות שיש לחובר או לקרובו מכוח הסכם או מכוח זכות ברירה הנתונה לחובר או לקרובו בהסכם.

(2) בסעיף 17(א), בסופו יבוא "ולרבות הוצאות פיתוח בשל המקרקעין שהרוכש התחייב לשלמן לחובר, או לשלמן לאחר בהסכמת המוכר או בתיאום עמו".

דברי הסבר

חכירה אלא רכישת זכות הרשאה. זכות זו מוקנית בחחה הרשאה הניתן לשלוש שנים ומתחדש מדי שלוש שנים.

בפסק הדין שניתן בע"א 726/86 ו-727/86 מנהל מס שבח מקרקעין נ. אביגיל מחסרי, פד"א י"ז 288 קבע בית המשפט העליון כי מבחינה מהותית אין הבדל בין זכות הרשאה כאמור לבין זכות חכירה, אך כיוון שבהסכם ההרשאה מוקנית זכות ההרשאה לשלוש שנים בלבד, לא נתקיים התנאי הקיים היום בהגדרת "זכות במקרקעין", לפיו הזכות היא לתקופה העולה על עשר שנים.

לכן מוצע לתקן את הסעיף ולקבוע במפורש כי הקניית זכות הרשאה באדמות המדינה היא בגדר הקניית זכות במקרקעין, גם אם תקופת ההרשאה לפי ההסכם פחותה משלוש שנים.

לפסקה (2) המוצעת:

לפי המצב החוקי הקיים, לגבי קרקעות הנרכשות ממינהל מקרקעי ישראל או מגופים אחרים לצורך בנייה עצמית, משולם מס רכישה על שווי הקרקע בלבד, ללא הוצאות הפיתוח, למרות שלמעשה תשלום התמורה הוא בעד קרקע והוצאות הפיתוח. מי שקונה דירת מגורים מוכנה, משולם מס רכישה על כל מרכיבי המחיר, כולל הוצאות הפיתוח.

מטרת התיקון היא להשוות בין מי שבונה את דירת המגורים שלו בבניה עצמית לבין מי שרוכש דירה מוכנה.

כמו כן מוצע לקבוע כי ההטבה למעסיק תינתן לגבי הכנסת עבודה של כל עובד בנפרד ולא לגבי כלל העובדים; בדרך זו ימנעו מקרים שבהם מעביד יהיה זכאי להטבה האמורה גם לגבי עובדים בעלי שכר נמוך שלגביהם לא נוכח מס במקור.

סעיף 22 לפסקה (1) המוצעת:

מי שרוכש או קונה "זכות במקרקעין" חייב לפי חוק מס שבח, בתשלום מס שבח או מס רכישה, לפי הענין. "זכות במקרקעין" מוגדרת בסעיף 1 לחוק מס שבח כלהלן:

"בעלות או חכירה לתקופה העולה על עשר שנים, בין שבדין ובין שביושר, לרבות הרשאה להשתמש במקרקעין, שניתן לראות בה מבחינת תכנה בעלות או חכירה לתקופה כאמור; לענין זה יראו בתקופת החכירה את התקופה המקסימלית שאליה יכולה החכירה להגיע לפי כל זכות שיש לחובר או לקרובו מכוח הסכם או מכוח זכות ברירה הנתונה לחובר או לקרובו בהסכם".

המלים "לרבות הרשאה להשתמש במקרקעין, שניתן לראות בה מבחינת תכנה בעלות או חכירה לתקופה כאמור", הוספו להגדרת "זכות במקרקעין" בתיקון לחוק מס שבח, בשנת 1984.

מטרתו העיקרית של התיקון היתה לקבוע כי זכות הרשאה במשקים חקלאיים היא זכות במקרקעין. מסיבות היסטוריות לגבי מרבית המשקים בישראל אין רכישת זכות

⁶ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

(3) בסעיף 37, אחרי פסקה (2) יבוא:

"(א2) לגבי זכות במקרקעין שמקורה בהסכם הרשאה במקרקעי המדינה – ביום שבו ניתנה למוכר לראשונה הרשאה לשימוש באותם מקרקעין."

(4) בסעיף 72א, הקטע המתחיל במלים "או לפי" ומסתיים במלה "והבל" – יימחק;

(5) בסעיף 93, בסעיף קטן (א), במקום "25%" יבוא "50%" ובמקום "10%" יבוא "15%".

(6) במקום סעיף 97 יבוא:

97. חוקר, חוקר בכיר או פקיד שומה חקירות שמונו לפי סעיף 227 לפקודה, יהיו רשאים לערוך חקירות או חיפושים בהתאם לסמכויות שהוענקו להם בסעיף 227 לפקודה לשם גילוי או מניעת עבירות על פי חוק זה."

"חקירות
וחיפושים

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (5) המוצעת:

סעיף 95(א) לחוק מס שבח מקרקעין קובע:

"קנס על גרעון

95. (א) במכירה או בפעולה באיגוד שלגביהן שולם מס על פי סעיף 16 ונקבע לגבי גרעון העולה על 25% מהמס המגיע במכירה או בפעולה כאמור, ולמנהל יש טעמים סבירים להאמין כי הגרעון לא היה מתהווה אילו לא התרשל המוכר או עושה הפעולה ללא הצדק סביר בהצהרה שמסר על פי הפרק השביעי או באי מסירת הצהרה כאמור, יוטל על לטכום המס המגיע על המכירה, קנס השווה ל-10% מסכום הגרעון."

מוצע לקבוע כי קנס על גרעון מהמס המגיע במכירה או בפעולה באיגוד, כאשר למנהל טעמים סבירים להניח כי הגרעון לא היה מתהווה אילו לא התרשל המוכר או עושה הפעולה ללא הצדק סביר בהצהרה שמסר, יוטל כאשר הגרעון עולה על 50% מהמס המגיע, ויהיה בשיעור של 15%, וזאת כדי להתאים הוראות אלה להוראות פקודת מס הכנסה.

לפסקה (6) המוצעת:

פקידי שומה חקירות מבצעים חקירות גם לגבי עבירות לפי חוק מס שבח. לפיכך מוצע לקבוע כי פקודי שומה חקירות, חוקרים וחוקרים בכירים שסמכויותיהם הוקנו להם לפי סעיף 227 לפקודה, יוכלו להשתמש בסמכויותיהם גם לערוך גילוי עבירות לפי חוק מס שבח, או מניעתן.

התיקון מוצע לשם הקלה בגביית הקנס ולשם השוואת המצב במס שבח לתיקון המוצע בפקודת מס הכנסה.

לפסקה (3) המוצעת:

מוצע לקבוע כי לגבי מקרקעין שהזכות לגביהם נרכשה לפי הסכם הרשאה במקרקעי המדינה יראו את יום הרכישה כיום שבו ניתנה למוכר לראשונה הרשאה לשימוש באותם מקרקעין. תיקון זה נדרש מכיוון שלגבי חלק גדול מהקרקעות האמורות ניתנה לבעל הקרקע זכות הרשאה להשתמש בהם במשך שנים ורק במועד מאוחר יותר נחתם הסכם בינו לבין נותן ההרשאה.

לפסקה (4) המוצעת:

מוצע למחוק את ההוראה בחוק מס שבח מקרקעין לפיה יישלל הפטור ממס שבח על פי החוק, במכירת דירת מגורים שהתקבלו לגביה הטבות לפי החוק לעידוד השכרת דירות.

סעיף 72א לחוק מס שבח מקרקעין שולל את הפטור המוענק בחוק מס שבח במכירת דירת מגורים, במקרים בהם המוכר נהנה מהקלות מס על פי פרק שביעי 1 לחוק לעידוד השקעות חוץ, התשי"ט-1959, או לפי חוק מס הכנסה (עידוד להשכרת דירות) (הוראת שעה ותיקוני חוק), התשמ"א-1981 (להלן – חוק עידוד להשכרת דירות).

מוצע לבטל את שלילת הפטור במקרה שבו ניתנו הטבות לפי חוק עידוד להשכרת דירות. החוק הנ"ל העניק בזמנו הטבות לבעליה של דירה המושכרת למגורים, (בעיקר פחת של 3%), ואין בוונה לשלול ממני שנהנה מההטבות על פיו את האפשרות למכור דירתו בפטור על פי חוק מס שבח.

מוצע לקבוע כי תחילתו של התיקון תהיה החל מיום חקיקת הסעיף.

23. בחוק לעידוד השקעות הון בחקלאות, התשמ"א-1980, בסעיף 35א(ב), בסופו יבוא "ולהטבות במס על פי סעיף 33 ביתרת תקופת ההטבות".
24. בחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961, במקום סעיף 48 יבוא:
- "סמכות לערוך הקירנת או חיפושים
48. חוקר, חוקר בכיר או פקיד שומה חקירות שמונו לפי סעיף 227 לפקודה, יהיו רשאים לערוך חקירות או חיפושים בהתאם לסמכויות שהוענקו להם בסעיף 227 לפקודה לשם מניעת עבירות על חוק זה או לשם גילויין".
25. האמור בסעיף 102 לפקודת המסים (גביה)⁶, יסומן (א) ואחריו יבוא:
- "(ב) בית משפט רשאי, לבקשת פקיד גביה או לבקשת הממונה על הגביה, ולאחר ששוכנע שמקרקעין שאינם רשומים על שם החייב הם של החייב, להצהיר על כך, ולצוות על עיקולם או על עיקולם הזמני של המקרקעין.
- (ג) נתבקש בית המשפט לעקל מקרקעי החייב שאינם רשומים על שמו וטרם החליט בבקשה, רשאי הוא, לבקשת פקיד הגביה או הממונה על הגביה, לצוות על עיקול זמני של המקרקעין.
- (ד) ציווה בית המשפט על עיקול מקרקעין, יוטל העיקול על ידי רישומו בפנקסי המקרקעין, ומשנרשם וכל עוד לא בוטל, לא תיעשה ולא תירשם באותם מקרקעין, כל פעולה מרצון, למעט פריון משכנתה, אלא בהיתר מאת בית המשפט.
- (ה) בסעיף זה, "בית המשפט" - בית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו נמצאים המקרקעין".
26. חבר באגודה שיתופית חקלאית המוכר זכות במקרקעין שמקורה בהסכם הרשאה במקרקעי המדינה (להלן - הזכות), לאחר תחילתו של חוק זה (להלן - היום הקובע), רשאי לבקש כי יחול עליו הדין שחל לפני היום הקובע, ובלבד שהתקיימו כל אלה:

דברי הסבר

- סעיף 23 בחוק לעידוד השקעות הון בחקלאות, התשמ"א-1980, הושו החל בשנת המס 1981 ההטבות הניתנות על פיו להטבות הניתנות לתעשייה על פי חוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959.
- במסגרת התיקון הוארכה תקופת ההטבות לשבע שנים, אולם לא ניתנו לחברות שבחרו במסלול ההטבות ההילופי, הטבות במס לפי המסלול הרגיל, ביתרת תקופת ההטבות.
- מאחר שהטבה כאמור ניתנת לחברות לפי חוק עידוד התעשייה (מסים), מוצע לתת אותה גם לחברות הנהנות מהטבות במס לפי חוק לעידוד השקעות הון בחקלאות.
- סעיף 24 מוצע להוסיף בחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961, הוראה זוהי לזו שהוכנסה
- בפקודה ובחוק מס שבח לפיה חוקר, חוקר בכיר או פקיד שומה חקירות שמונו לפי סעיף 227 לפקודה יהיו רשאים להשתמש בסמכויותיהם גם לצורך גילוי עבירות לפי חוק מס רכוש, או מניעתן.
- סעיף 25 מוצע לתקן את סעיף 102 לפקודת המסים (גביה), כך שבית משפט יהיה רשאי, לבקשת פקיד גביה או הממונה על הגביה, לאחר ששוכנע שמקרקעין שאינם רשומים על שם החייב הם של החייב, להצהיר על כך, ולצוות על עיקולם. הוראה דומה קיימת גם בחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967.
- סעיף 26 שונתה הגדרת זכות במקרקעין ונקבע כי הקניית זכות בהסכם הרשאה

⁶ ס"ח התשמ"א, עמ' 56.
⁷ ס"ח התשכ"א, עמ' 100.
⁸ חוקי א"י, פרק קל"ו, מס' 25 לשנת 1929.

- (1) הזכות נמכרה לפני שעברו שנתיים מהיום הקובע;
- (2) המוכר היה בעל הזכות ביום הקובע או שקיבל אותה בירושה או במתנה לאחר היום הקובע ממי שהיה בעל הזכות ביום הקובע;
- (3) הזכות היא בקרקע חקלאית בהגדרתה בפסקה (1) להגדרת "קרקע חקלאית" בסעיף 1 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961.
27. תחילה ותחלה (א) תחילתו של חוק זה, למעט סעיפים 5 ו-22(4), ביום כ"ד בטבת התשנ"ד (1 בינואר 1994).
- (ב) (1) תחילתו של סעיף 5 ביום כ"ד בטבת התשמ"ט (1 בינואר 1989);
- (2) תחילתו של סעיף 12 לגבי תשלומים שלא שולמו עד יום י"ז בטבת התשנ"ד (31 בדצמבר 1994).
- (3) תחילתו של סעיף 13 לגבי פיגור בהגשת הדו"ח בתקופה שמיום י"ח בטבת התשנ"ד (1 בינואר 1994);
- (4) תחילתו של סעיף 14 לגבי תשלומים שיש לשלם לשנת המס 1994 ואילך;
- (5) תחילתו של סעיף 15 לגבי קנס שיוטל ביום י"ח בטבת התשנ"ד (1 בינואר 1994) ואילך;
- (6) תחילתו של סעיף 16 לגבי אי ניכוי מס ביום י"א בטבת התשנ"ד (1 בינואר 1994) או לאחרי.
- (ג) תחילתו של סעיף 22(4) ביום כ"ה בטבת התשנ"ב (1 בינואר 1992).

ד ב ר י ה ס ב ר

במקרקעי המדינה גם לתקופה הפחותה משלוש שנים היא הקניית זכות במקרקעין. מוצע לקבוע הוראת מעבר שלפיה בתקופה של שנתיים מיום תחילתו של חוק זה ובתנאים הקבועים בסעיף יהול על זכות כאמור הדין שחל לפני כניסתו של חוק זה לתוקף.

סעיף 27 מוצע לקבוע כי תחילתו של סעיף 5 להצעת החוק בדבר התיקון המוצע לעיתונאי חוץ תהיה מיום 1 בינואר 1989, שכן החל ביום זה ניתנו הטבות במס לעיתונאי החוץ.

חוק יבוא בשר בקר קפוא, התשנ"ד-1994 (הצעה שנייה)

[758]

1. על אף האמור בכל דין ובכפוף לאמור בסעיף 2 לא ייבא אדם בשר בקר קפוא אלא אם כן בידו תעודת הכשר לבשר המיובא שנתנה הרבנות הראשית לישראל או מי שהיא הסמיכה לענין זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

הצעת חוק זו באה במקום הצעת חוק יבוא בשר בקר קפוא, התשנ"ד-1994 (הצ"ח 2228, התשנ"ד, עמ' 132).

סעיפים 1 ו-2 בפסק דינו של בית המשפט העליון בבג"צ 3872/93 מישראל בע"מ נ' ראש הממשלה ושר הדתות (טרם פורסם), בוטל סירובה של

הצעות חוק 2243, י"ט בשבט התשנ"ד, 31.1.1994

206

2. שר התעשייה והמסחר רשאי לאשר מתן רשיונות ליבוא בשר קפוא שלא על פי סעיף 1, מקרים מיוחדים באותה מתכונת ובאותם מקרים כפי שהיה נהוג עד יום י"ב בתמוז התשנ"ב (13 ביולי 1992).
3. תוקפו של חוק זה הוא על אף האמור בחוק-יסוד: חופש העיסוק.¹ תוקף
4. שר התעשייה והמסחר ממונה על ביצוע חוק זה. ביצוע

דברי הסבר

לנהוג כפי שנהגו עד כה, כאשר היבוא של בשר כאמור היה כולו בידי הממשלה.

סעיף 3 מכיוון שהגבלת היבוא של בשר בקר קפוא יש בה פגיעה בחופש העיסוק, מוצע לציין במפורש, כי החוק יהיה בר-תוקף על אף האמור בחוק-יסוד: חופש העיסוק, וזאת בשם לב להוראת סעיף 5(ב) לאותו חוק-יסוד, כנוסחו בהצעת חוק-יסוד: חופש העיסוק (תיקון) (הצ"ח 2227, התשנ"ד, עמ' 129).

הרשות המוסמכת למתן רשיונות יבוא שבמשרד התעשייה והמסחר, ליתן רשיון ליבוא בשר בקר קפוא שאינו כשר. בהחלטת בית המשפט צויין, כי הצו, שעליו הסתמכה הרשות המוסמכת, סתר את חוק-יסוד: חופש העיסוק, וכן כי הרשות המוסמכת לא היתה רשאית להביא בחשבון שיקולים של כשרות.

החוק המוצע בא להניח בסיס משפטי לכלל שרשיונות יבוא לבשר בקר קפוא יוצאו לבשר כשר בלבד, בכך יוסיפו

¹ ס"ח התשנ"ב, עמ' 114; ה"ח התשנ"ד, עמ' 129.

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חבר הכנסת מטעם ועדת העבודה והרווחה של הכנסת:

הצעת חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] (תיקון מס' 86) (ועדות עררים), התשנ"ד-1994*

1. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968¹ (להלן - החוק העיקרי), האמור בסעיף 1027 יסומן "(א)" ואהריו יבוא: "ב) הרואה עצמו נפגע מהחלטת פקיד תביעות בענין זכאותו לשירותים מיוחדים רשאי לערור עליה לפני ועדת עררים לשירותים מיוחדים". תיקון סעיף 1027
2. בסעיף 1027א(א) לחוק העיקרי, במקום "של ועדה רפואית לעררים" יבוא "של ועדה רפואית לעררים, ושל ועדת עררים לשירותים מיוחדים". תיקון סעיף 1027א
3. בסעיף 1027 לחוק העיקרי, במקום "החלטה של ועדה רפואית לעררים והחלטה של ועדה לעררים" יבוא "החלטת ועדה רפואית לעררים, ועדה לעררים וועדת עררים לשירותים מיוחדים". תיקון סעיף 1027
4. אחרי סעיף 1027מט לחוק העיקרי יבוא: "ערר על החלטה פקיד תביעות 1027מט. הרואה עצמו נפגע מהחלטת פקיד תביעות שנתקבלה לפי סעיפים 1027מז(א)(2) ו-1027מח(3), ירשאו לערור עליה לפני ועדת עררים לילד נכה; הוראות סעיפים 1027א ו-1027ג יחולו על ועדת עררים לילד נכה, בשינויים המהותיים". תיקון סעיף 1027מט

* הצעת חוק מס' רפ"ה; הועברה לוועדה ביום כ"ד באדר התשנ"ג (17 במרס 1993).

¹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 108; התשנ"ד, עמ' 147; ה"ח התשנ"ד, עמ' 113.

5. תחילתו של סעיף 1 בתום שלושה חודשים מיום פרסומו של חוק זה ותחילתו של סעיף 2 בתום שישה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

דברי הסבר

ההחלטות שהתקבלו במוסד לביטוח לאומי בנושא זה בפני בית-הדין לעבודה. הקמת ועדת עררים תקצר את תהליך מיצוי הזכאות של הנכים שגם כך הינו ארוך מדי ותצמצם את מספר הפונים לבית-הדין לעבודה.

לפי דו"ח מבקר המדינה מס' 41 אין בחוק הביטוח הלאומי ועדת עררים שתאפשר לנכה לערער על החלטה בענין הזכות לקצבת שירותים מיוחדים וכן על דרגת התלות בזולת שנקבעה לו. בהעדר ועדת עררים, ערערו הנכים על

חבר הכנסת חיים אורון